

• ГУМОРЕСКА

Вихованість

У НЕДІЛЮ ми відзначали день народження колеги Шелепетня.

Коли я проголосив свій тост – третій від початку застілья – і, випивши вино, поставив фужер, Шелепетень, який сидів навпроти, несподівано для мене простягнув комусь через стіл тарілку з холодцем, фужер жалібно дзенькнув і розпався на друзки.

У кімнаті залягла тиша.
– Е-е... прошу пробачення... – пробелькотів я, похапцем збираючи скалки і невідомо для чого запихаючи їх до кишені піджака. – Мені так прикро, повірте... Але якби ви не підставили тарілку...

– Нічого, нічого... Буває, трапляється... – криво посміхнувся Шелепетень. – Не переживайте... Як хтось казав, справжня вихованість полягає не в тому, щоб не розлити соус на скатертину, а в тому, щоб не помітити, коли це зробить інший... От ви, Терпляк, розбили фужер, а ми й не помітили, правда ж, колего? Семене Григоровичу, – звернувся він до сусіда справа, – хіба ви помітили, як цей... Терпляк розхряпав колекційний кришталевий фужер знаменитої фірми «Богемія»?

– Ще й як не помітив! – бадьоро відгукнувся Семен Григорович і кинув на мене уїдливі погляд.

– А ви, Петре Демидовичу? – повернувся Шелепетень до сусіда зліва.

– І не бачив, і не чув! – з готовністю підтвердив Петро Демидович і багатозначно підморгнув Шелепетню.

– Ну, а в тебе, Бончику, я навіть і питати не буду, – запобігливо сказав Шелепетень дружині Броніславі Федорівні. – Ти якби навіть і дуже захотіла помітити, через свою природжену делікатність усе одно не змогла б, чи не так?

– Та звісно ж, – похмуро відказала господиня, люто пережовуючи буженину. – Що там помічати!.. Якись дві тисячі гривень із копійками... Троштіть на здоров'я!..

Коли в понеділок я прийшов на роботу, Шелепетень вже був у кабінеті й, зібравши навколо себе співробітників, жваво промовляв:

– Що не кажіть, друзі, а вихованість – то таки велика річ. От учора був у мене в гостях Терпляк. Лапа – як у ведмедя, сили не відчуває, хрясь фужером об стіл – ну, ясно: той – на друзки!..

– Стіл?! – здивувався хтось із колег.

– Та ні, фужер, – уточнив Шелепетень. – Хтось інший скандал би зчинив – фужер-бо не просто кришталевий, а з колекції фірми «Богемія», однак ми наче й не помітили. Ні я, ні Семен Григорович, ні Петро Демидович, не кажу вже про дружину. А чому? Бо виховані люди...

Мал. Михайла ЛАРИЧЕВА.

Навмисно не придумасш

«Є в нашому селі продовольчий магазин, але жителі села стараються обійти його десятою дорогою, хіба вже кому припече щось купити».

(Зі скарги).

«Були хороші викладачі, котрі вчили нас усіляким професійним хитромудроцям. Тож з майстерень училища при взуттєвій фабриці ми винесли дуже багато».

(З радіопередачі).

«Хто загубив ключі, звертайтеся до бочки з квасом».

(З об'яви).

«Вчора випив 300 грамів самогону, а сьогодні рано управляв автомобілем. Мене зупинили, сказали, що чути запах алкоголю з рота. Подув у трубку, яка була жовта, а стала зеленою. З трубкою я згоден, але не згоден з протоколом про штраф...»

(Із пояснення порушника).

«...Побачивши, що ворота відчинені, кури самовільно залишили свого господаря. З огляду на цю обставину порушення кримінальної справи про крадіжку курей із садиби громадянина Хоменка І.А. вважаю безпідставною».

(Із відмови про порушення кримінальної справи).

Отиски-самотиски

БРАГОДІЙНИЙ ФОНД.
ДОГАДКОВЕ БЮРО.
РЕКЛАМНА ПАЗУХА.
СТИПЕНСІЯ.
ТРАВОПІЙНИЦЯ.

Володимир КОЛОСОВСЬКИЙ.
Київська обл.

В обідню перерву я зайшов до бундштуку й одразу ж почув голос Шелепетня:

– ...А фужер колекційний! Антикваріат! І цей Терпляк розжекав його вщент. Так я й виду не подав, хоч, може, й варто було б сказати цьому бовдурі кілька теплих слів. Але ж – самі розумієте – вихованість не дозволяє...

Увечері, беручи в гардеробі пальто, я почув з-за вішалок:

– Звичайно, чуже розтовкти легко. Та коли б іще той фужер був тільки з чистого кришталю, а то ж – колекційний! Фірма «Богемія»! Зловживають, зловживають отакі терпляки нашою вихованістю...

Наступного дня я обігав зранку всі магазини антикваріату, запізнився на роботу аж на дві з половиною години, але знайшов фужер. Точнісінько такий же. Колекційний. Фірма «Богемія». І віддав його Шелепетню.

– Та що ви, колего, – зашарівся він. – Навіщо? Ми вже й думати забули про той фужер, а ви собі стільки клопоту завдали через таку дрібницю...

– Чого ж дрібницю? – заперечив я.

– Дві тисячі гривень коштує...

– А хіба не дві тисячі двадцять? – запитав він.

Я дістав із кишені двадцятку і поклав йому на стіл. Уже в гардеробі почув голос Шелепетня:

– Що не кажіть, а вихованість своє завжди візьме. Оцей бовдур Терпляк, який троштить чужий колекційний кришталю, під моїм впливом починає виправлятися...

Володимир ЧЕПІГА.

• ЛІТЕРАТУРНА ПАРОДИЯ НЕ ЦВІТІТЬ, А ПАХНЕ

...Корів пасем із дядьком

Євдокимом.

...Навколо – літа невмолимий щем.

...Я відчуваю: осьде, поруч з нами,

Нектар вишневий соловейки п'ють.

...Як пахнуть вишні! Ще й кують

зозулі,

Піднявши краплю літа на крило!..

Пилип ЮРИК.

(Збірка поезій).

Корів пасем із дядьком Євдокимом.

Навколо – літа невмолимий жар!

Я відчуваю: соловей незримо,

Немов комаха, з квітки п'є нектар.

– Як пахнуть вишні, дядьку

Євдокиме!

Мені він тулить руку до чола:

– Ти перегрівся, охолонь без рими,

Надворі – літо! Вишня відцвіла...

Володимир БІЛОГУБ.

Запорізька обл.

Реклама. Оголошення

✓ «Новітній препарат «Цілител» вилікує від усіх хвороб. Єдина умова: ви повинні мати всі хвороби. Якщо не вистачить хоча б однієї – препарат не подіє».

✓ «Швидко навчу вільно говорити будь-якою мовою!»

✓ «СуперполіглотВортупердієвАртикуллаКулю-Бамбукович».

✓ «За помірну плату допоможе вийти з Інтернету».

ПрЕслів'я

Не видно пана по халявах, бо ходить у шортах.

На безриб'ї і крабова паличка – риба.

Сім літ мак не родив, а наркоманів не поменшало.

І швець, і жнець, і на нервах грець.

Ви – тирани праці.

Дмитро ГЛУЩУК.

Сумська обл.

Запитаннячка

І чому воно так у світі ведеться:

коли держава ошукує державу – це дипломатія;

коли підприємець підприємця – це бізнес;

коли генерал генерала – це стратегія;

коли політик політика – це політика;

а коли одна людина іншу – це злочинство?

Мал. Петра КОЗИЧА.

Народні усмішки

– Щасливчик ти, Петре!

– А чого?

– А того, що народився двадцять восьмого лютого.

– Ну й що?

– Ох і тугодум! Та якби ж роком раніше чи пізніше, то ти міг би взагалі не народитися!

– Ой, Миколо, гляди, бо скажу твоїй жінці, що ти мене цілував!

– Та я ж лише разочок...

– А хіба тобі більше не хочеться?..

– Андрію, як ся маєш?

– Твоїми молитвами...

– Та я ж атеїст!

– Он воно що! А думаю, чого це в мене все шкереберть?!

Троїзми

• Як згадаєш, що життя дається лише один раз, то й жити не хочеться.

• Святі слова найчастіше вживають грішники.

• Склероз: забув залишити по собі гарну пам'ять.

• Колишніх олігархів не буває, але є олігархи з колишніх.

• Якщо пророцтво не збувається, його вважають прогнозом.

• Світ тісний тільки для тих, хто не вміє працювати ліктями.

• Нехай ми неправі, але нас більшість.

• Нездатні ні на що зазвичай бувають спроможні на все.

• Хто сказав, що держава – це ми? Держава – це нас!

• Не всякий чистий прибуток дійсно чистий.

Олександр ПЕРЛЮК.
м. Кропивницький.

• БУВАЛЬЩИНА

Гриби

Прийшов кум до кума, який має власний автомобіль.

– Давай поїдемо в ліс.

– З якого дива?!

– Грибів назбираємо.

– А що, їх зараз багато?

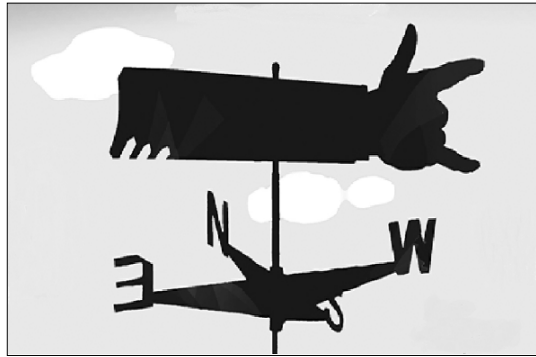
– Не знаю. Але ж дощі пройшли, то мають бути...

– Так от, куме, щоб дарма машину не ганяти і пальне не витрачати, ви спершу зателефонуйте у відділення токсикології нашої лікарні: там точно скажуть – багато грибів зараз люди збирають у лісі чи ні...

Тетяна СЛИВЕНКО.

Черкаська обл.

Мал. Петра САПУХАНОВА.

Архів "зоряньського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

Гороскоп

Протягом тижня в оптимістів усе буде кепсько, але вони цього не помітять. У песимістів навпаки – все буде гарно, однак через завжди поганий настрій вони не повірять у зміни на краще.